

Om granskningen af läroböcker i aritmetik.

Till redaktionen af Sv. Lärartidning.

Uti nr 19 af Eder ärade tidning finnes en insänd uppsats med ofvanstående rubrik. Ett fullständigare bemötande af ett och annat i denna uppsats skulle taga Eder tidnings utrymme väl starkt i anspråk, hvarföre vi endast vid en del af i den samma framkastade påståenden vilja göra några anmärkningar.

Insändaren erkänner till en början, att räkneundervisningens resultat är beroende på den klarhet i uppfattningen, som barnen genom åskådning hafva satts i tillfälle att vinna, samt att det bästa åskådningsmaterialet äro valda konkreta exempel. Strax derefter påstår han, att den tid, som under de två första läsåren i folkskolan åtgår att klargöra konkreta exempel, kan i det närmaste ersättas; hvarjemte han söker göra troligt, att eleven efter två års mer eller mindre maskinmessig räkning med nakna siffror skulle fatta de konkreta exemplen af sig sjelf. Erkänner man, att framgången af undervisningen beror på åskådligheten — och detta icke minst på de lägre stadierna — ligger ohållbarheten i ofvanstående för öppen dag. Har den grundläggande undervisningen varit mera abstrakt, torde erfarenheten nog visa, att resultatet är »mindre tillfredsställande», i det eleven på de högre stadierna ej kan reda sig med den enklaste konkreta uppgift, emedan han ej fått tillräckligt öfning i att tänka redigt.

Insändaren synes mena, att den mekaniska öfningen bör vara målet för undervisningen på folkskolans första stadier och att målet fortare skulle hinnas, om läroböckerna ej vore behäftade med det »genomgående» felet att i första kursen vara för litet abstrakta. Beviset för sanningen af detta påstående skulle ligga deri, att två hela år med sex räknetimmar i veckan äro anslagna till hela tal. Enligt vårt förmenande bevisar detta just raka motsatsen. Är tiden för inlärandet af hela tal jemförelsevis lång, så afses dermed icke blott inöfningen af den mekaniska färdigheten, utan äfven och framför allt uppfattningens klargörande och förståndets utbildande. Denna vår uppfattning bestyrkes och deraf, att i motiveringen till den i normalplanen angifna kursindelningen i räkning det på tal om oegentligheter vid undervisningen bland annat heter: »Undervisningen har icke sällan mindre åsyftat att öfva barnens förmåga att behandla praktiska uppgifter, hvilkas lösning kräfde klar uppfattning och eftertanke, än att bibringa dem en för deras utveckling föga båtande mekanisk färdighet att efter gifven regel och uppställning uträkna vissa tal.»

Komiterade tyckas hafva vid bedömandet af de särskilda läroböckerna i detta afseende följt den grundsatsen: det ena bör man göra och det andra icke låta; och med fog torde kunna sägas, att den mekaniska färdighetens ensidiga uppöfvande

med förbiseende af räkneundervisningens utvecklande element vore ett pedagogiskt fel. Att komitén ingalunda velat underkänna värdet af abstrakta exempel, framgår af dess utlåtande sidan 10, der det heter, att de abstrakta exemplen böra förekomma i den mån, de kunna anses nödiga för vinnande af den erforderliga färdigheten att uppfatta och lösa en tecknad uppgift.

Att döma af insändarens fortsatta framställning, tyckes han vilja begagna abstrakta exempelsamlingar till arbetsfyllnad för mera försigkomna och begåfvade elever; ja, han synes till och med mena, att läroboken borde kunna ersätta såväl svart väggtafva som ock brister, hvilka stå i samband med skolans organisation och hvilka böra afhjelpas genom helt andra medel. Herrar läroboksförfattare torde vid sådant förhållande få svårt att reda sig.

Icke ens Ljunghs lärobok anses i fråga om mängden af abstrakta exempel tillfredsställande. Detta är dock förvånande, då man finner, att af de vid multiplikation i hela tal förekommande öfver 1,700 ex. omkring $2\frac{3}{4}$ och af divisions omkring 600 ex. öfver $\frac{8}{9}$ äro abstrakta, för att icke tala om en del exempel med oerhördt stora tal, och likväl har komitén om denna bok endast sagt, att de abstrakta exemplen äro till antalet öfvervägande.

Af hvad ofvan blifvit sagdt, torde framgå, att vi ej till fullo dela insändarens åsigt beträffande förhållandet mellan de abstrakta och konkreta öfningarna i de aritmetiska läroböckerna. — m.

Seminarieelevernas ställning.

I nr 20 af Sv. Lärartidning har K. J. L. en uppsats, som innehåller någon teknisk utredning, som naturligtvis väcker uppmärksamhet hos alla som äro intresserade af folkskolans utveckling. Den heter »Ställningen bland annat: »Icke heller alla eleverna äro utvecklade tillräckligt för att kunna utnyttas i de högre stadierna.» Detta påstående är icke riktigt. Det är icke heller alla eleverna som äro utvecklade tillräckligt för att kunna utnyttas i de högre stadierna. Detta påstående är icke riktigt. Det är icke heller alla eleverna som äro utvecklade tillräckligt för att kunna utnyttas i de högre stadierna.

Men detta påstående är det tillika en nedflyttning af folkskolans utveckling. Detta påstående är icke riktigt. Det är icke heller alla eleverna som äro utvecklade tillräckligt för att kunna utnyttas i de högre stadierna. Detta påstående är icke riktigt. Det är icke heller alla eleverna som äro utvecklade tillräckligt för att kunna utnyttas i de högre stadierna.

Har du varit en nyfiken lärare, så skall jag vara glad att hjälpa dig. F. E. Svedberg.

ANNONSER.

SAMMANTRÄDEN.

Rekarnes lärareförening

Inför ett förslag om 9 medlemmar till 20 i nr. sammantals i Sandvikens församling, som vid följande ordning föreslutas:

- 1. Lektor i öfver G. Kallens, Skillinge.
2. Lektor i öfver G. Kallens, Skillinge.
3. Föreläsning af G. Kallens, Skillinge.
4. Högskoleföreläsning om betydelse af studiet.
5. Af matematikens utveckling i tiden.
6. Matematik.
7. Om matematikens utveckling i tiden.
8. Om matematikens utveckling i tiden.
9. Om matematikens utveckling i tiden.
10. Om matematikens utveckling i tiden.
11. Om matematikens utveckling i tiden.
12. Om matematikens utveckling i tiden.
13. Om matematikens utveckling i tiden.
14. Om matematikens utveckling i tiden.
15. Om matematikens utveckling i tiden.
16. Om matematikens utveckling i tiden.
17. Om matematikens utveckling i tiden.
18. Om matematikens utveckling i tiden.
19. Om matematikens utveckling i tiden.
20. Om matematikens utveckling i tiden.

John Törnblom.

Södra Roslags folkskollärare-

förening tiller ett förslag om 9 medlemmar till 20 i nr. sammantals i Sandvikens församling, som vid följande ordning föreslutas:

- 1. Lektor i öfver G. Kallens, Skillinge.
2. Lektor i öfver G. Kallens, Skillinge.
3. Föreläsning af G. Kallens, Skillinge.
4. Högskoleföreläsning om betydelse af studiet.
5. Af matematikens utveckling i tiden.
6. Matematik.
7. Om matematikens utveckling i tiden.
8. Om matematikens utveckling i tiden.
9. Om matematikens utveckling i tiden.
10. Om matematikens utveckling i tiden.
11. Om matematikens utveckling i tiden.
12. Om matematikens utveckling i tiden.
13. Om matematikens utveckling i tiden.
14. Om matematikens utveckling i tiden.
15. Om matematikens utveckling i tiden.
16. Om matematikens utveckling i tiden.
17. Om matematikens utveckling i tiden.
18. Om matematikens utveckling i tiden.
19. Om matematikens utveckling i tiden.
20. Om matematikens utveckling i tiden.

E. Ferngren.

Medlemmar uti Kinda kon-

stans folkskollärareförening om 9 medlemmar till 20 i nr. sammantals i Sandvikens församling, som vid följande ordning föreslutas:

Har du varit en nyfiken lärare, så skall jag vara glad att hjälpa dig. F. E. Svedberg.

Vikbolands kretsforening

Inför ett förslag om 9 medlemmar till 20 i nr. sammantals i Sandvikens församling, som vid följande ordning föreslutas: